

FORJANT!!

Organ de la
Federació Comarcal del Districte II
ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

El nou Pla d'organització Política
d'aquest Districte.

Any I Direcció i Administració: Francesc Layret, 105 i 107, baixos - Telèfon 30401 Número 1

Visca Catalunya !!

EDITORIAL

Heus ací FORJANT, el portaveu de la comarcal del Dte. II d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Surt per primera vegada, enmig de l'entusiasme del Dte. II, i vol ésser el màxim exponent del Pla d'Organització que hem volgut donar-nos.

Defensarà tota causa noble i justa; fuetejarà, implacable, la baixesa, la injustícia i el favoritisme; treballarà amb incansable dalit, per portar a la pràctica el magnífic programa d'E. R. C. en totes les seves manifestacions; i serà en tot moment

ment la publicació periòdica, que posarà al servei del Dte., del Partit i de Catalunya, tota la seva voluntat, tota la seva vida.

Hens hem volgut donar una nova estructuració, amb l'esperança que, en veure la seva eficàcia, vulguin imitar-nos, i àdhuc superar-nos els altres districtes de la Federació de Barcelona, i també tot el Partit. Això serà una realitat, si en el desenrotllament del nostre Pla d'Organització, no hi regategem cap esforç ni sacrifici.

A FORJANT, mitjà de propa-

ganda de la nova estructuració del Dte., hi ha de col·laborar tot militant; i també és ell, qui té el deure de propagar-lo.

Pensem, companys, que tota l'activitat, tota l'eficàcia que pugui tenir el nostre Pla d'Organització, tots els beneficis morals i materials que d'ell puguin obtenir-se, beneficiaran, no tan sols el Dte. II, a qui ens devem, sinó a Catalunya, que nosaltres aspirem que sigui Gran, Plena, Justa i lliure... Ben lliure!

EL COMITE EXECUTIU

Catalunya, nervi i suport de la guerra antifeixista

per Josep Sans

Estem ja en el setzè mes d'una guerra cruenta, dura com cap altra, que omplena tots els camps d'Ibèria de sang generosa i sublim de patriotes, d'homes dignes i de joventut valenta i ardua que juga en aquesta lluita tremenda una carta de primer ordre.

Es hora ja de què els catalans nacionalistes fem sentir un xic, almenys, la nostra veu i diem clarament, exposem amb detall i valentia l'aportació de Catalunya a la guerra antifeixista, l'aportació dels catalans nacionalistes i separatistes a la lluita comuna en defensa de la República democràtica.

Durant aquests setze mesos hem deixat anar fent, hem deixat que tots i cadascun hi digués la seva, hem deixat que s'operés damunt el cos adolorit de la Pàtria Catalana, talment com si res passés.

Hem tingut la paciència i la contenció necessàries de veure i comprovar com tots els partits i organitzacions que no tenien res de catalanistes ni democràtiques llançaven les grans consignes, feien les grans parades i demostracions, jugaven a sang i foc a la reraguarda i protestaven, perquè no sabien fer res més, quan volien fer veure que se'ls havia atropellat.

Les organitzacions nacionalistes democràtiques talment com si volguessin que el temps, remei immillorable, ho arreglés tot, hem deixat anar fent jocs de paraules i de números a les organitzacions, hem deixat anar fent als adversaris de dins i de fora, hem deixat bescantar-nos, hem deixat dir que la Pàtria no havia complert amb el seu deure, hem aguantat el que s'insultés la memòria dels primers herois que anaren a l'Aragó, hem passat per la condescendència d'una retirada a Mallorca que fou la més gran i greu equivocació de la guerra.

Hem deixat anar dient i hem anat sumant realitats i fent feina positiva de cara a la guerra, sense crits, sense consignes, sense soroll exagerat i de cara a la revolució rectora de les energies del poble amb la nostra experiència de partit governamental, amb la vitalitat de partit essencialment democràtic i liberal, amb la garantia i la solvència moral dels homes que portaven la direcció del país i del partit.

Però aquesta tasca silenciosa i anònima s'ha d'acabar. Cal posar clarament i sense dubtes els punts sobre les is, i, amb xifres, amb detalls, amb documents, amb vibració popular, demostrar que és el que ha fet Catalunya i que és el que els homes d'Esquerra Republicana de Catalunya i les Joventuts d'Esquerra Estat Català han fet per la guerra i per la Revolució.

Hem de donar a conèixer els mi-

litants morts en defensa de la llibertat, herois veritables, herois anònims i de sacrifici.

Hem de fer veure al poble català, als pobles d'Ibèria i al món sencer l'esforç enorme de la Pàtria Catalana, l'esforç gegantí dels homes d'E. R. de C. que en llocs dirigits i de responsabilitat han sapigut sempre complir amb el seu deure de militants i de ciutadans antifeixistes.

Cal dir que Catalunya vencia el feixisme en 24 hores i que llançava l'enemic a 150 quilòmetres de les seves fronteres naturals, deslliurant així una línia de frontera—única que ens uneix amb el món civilitzat—, de 350 quilòmetres.

Cal fer conèixer els 400 quilòmetres de front aragones sostingut exclusivament per forces catalanes sense material modern de guerra i gairebé sense municions.

Cal recordar als herois fills de Catalunya, que marxaren a ajudar Madrid.

Hem de retre homenatge i dir-ho ben alt i ben fort que per defensar Madrid, la ciutat màrtir, caigueren en els mesos durs i difícils de novembre, desembre gener... 15.000 catalans a les portes de la capital de la República...

Cal dir que Catalunya ha transformat la seva indústria de pau en indústria de guerra i que hi ha 283 fàbriques que treballen, nit i dia, per la guerra.

Cal exposar l'esforç immens de sostenir 900.000 refugiats de totes les terres d'Ibèria que han estat acollits amorosament dins de Catalunya.

Cal fer present que als fronts de la República, tots ells fora de les fronteres naturals de la Pàtria Catalana, hi ha 250.000 soldats catalans...

Cal dir tot això. Cal remarcar-ho una i deu voltes si és precís, per a demostrar clarament davant els escèptics i els traïdors que Catalunya ha complert amb el seu deure i continuarà complint-l'ho per què és un poble que s'estima més la llibertat que la pròpia vida.

I conjuntament amb això cal reclamar la part que en la direcció general de la guerra pertoca a Catalunya.

Sense Catalunya la guerra seria perduda.

Sense l'esforç de Catalunya, sense la vitalitat catalana, la resistència seria impossible i la reconstrucció ibèrica quedaria completament estroncada.

Es necessari, doncs, que Catalunya dirigeixi la guerra en la seva part més principal i directa.

Té capacitat i té aptituds.

Cal únicament fer-nos-ho valdre pel mitjà o pel procediment que sigui.

Depurem la reraguarda

per Ferran BERNI CALATAYUD

Molt s'ha escrit respecte la reraguarda. Quasi bé tots els partits polítics i organitzacions sindicals han dit quelcom del comportament de la reraguarda. Fin ara, però, a pesar del que molt ha complert i ha donat de si, no se li ha extret el màxim de rendiment.

I no és precisament perquè no vulgui fer més del que fa, sinó que, malauradament, hi ha qui posa totes les dificultats que pot, a fi de què això pugui reportar disgustos i intrigues, conseqüències de les quals impideixen a portar a terme aquests sacrificis que tothom voldria fer.

¿I per què, doncs, havent-hi la voluntat i l'esperit per a fer-ho no es fa?

Senzillament vist està, hi a l'alcanc de tots el poguer-ho apreciar.

Els emboscats. Els emboscats que no deixen fer i no fan. Aquests subjectes que avui encara caminen per casa nostra, no tenen ni volen tenir en compte que, mercès a la generositat del poble antifeixista, es mantenen en els seus llocs.

Per regla general, els podreu trobar portant la direcció de Seccions, de Secretaries, de Caps de Negociats, etc., etc., llocs aquests des d'on tenen medis sobrants per a impedir que es faci un sacrifici en bé de la guerra.

I això, Esquerra Republicana de Catalunya no ho pot consentir ni un moment més.

Per aquesta raó tan humana, el nostre partit no ha de permetre ja, ni per un sol instant, que passi un dia més sense que s'hagi fet una verdadera depuració.

Fora fer traïció a la sang vessada pels nobles germans lluitadors que han donat i donen la seva sang per a assolir la victòria, sinó treiem aquests elements perturbadors de l'obra revolucionària que el poble amb sa gesta heroica del 19 de juliol començà i que encara no ha donat per acabada.

Depurem, però, ràpidament, doncs tenim com a exemple el comportament d'aquesta mena de gent, quin qualificatiu sols pot comparar-se amb els del terreny contrari, que en llocs on el destí ha volgut que passés a mans dels assassins feixistes, han estat els primers en donar el màxim de facilitats per a que destrossessin les llars dels nostres combatents.

Sigui qui sigui i el lloc a on es trobi, ja que de no fer-ho demà mateix, ens exposem a que arribi un moment d'exaltació per part del poble, i es prengui altre vegada la justícia per la seva mà.

lenta i decidida tot ço que fa necessari, que reclama, que exigeix, el moment actual que hom viu.

Feia ja molt temps que brollava en l'ànim de tots l'anhel de crear i fer tasca positiva, i ha estat amb la voluntat de dotzenes d'abnegats companys representants de la massa dels nostres militants, que ens hem pogut atorgar-nos quelcom que, a l'ensem que ens obliga a vetllar continuament per les nos-

tres conviccions polítiques, i per els més elementals principis de la causa que el nostre sacrificat i digne poble defensa, serveix alhora per fer la corrua d'anelles que uneixin les nostres activitats, i així, amb la relació i enllaç que guarden tots els organismes i dependències de la nostra organització de treball, la tasca és profitosa, i estem segurs de que llurs resultats per l'avenir han d'ésser el nostre orgull.

Tenim fe, perquè hom veu l'interès i l'estima que els vells soldats del nostre Partit serveixen per tot el que a aquest es refereix; volen que vibri, i s'apresten a realitzar llur comesa. És ara, diuen, és així; treballan, amb dalit i abnegació sense regateix de sacrificis, que reviuem possiblement les jornades glòries i sinceres, perquè eren forjades pels humils, quan la fundació del Partit, sota el guiatge respectuós i venerable del nostre primer i plorat President i dels seus no menys dignes col·laboradors d'aquelles etapes passades que no han traït. És ara, asseveren, que tenint Catalunya un President que l'honra amb la seva distinció de primer democrata del món, es fa precís, imprescindible, aquell Partit català que recolzi, que avalui en tot moment aquesta màxima i honorable representació. Els catalans hi tenim un deure!

Doncs si és així com responen els nostres militants a la primera crida llançada des d'ací, doncs si és amb aquell esperit que hom constata, que esmercen llurs energies per desenvolupar-se en l'activisme que avui es desenrotlla en el Districte II de Barcelona, què es perem per a donar tots a l'una aquestes tòniques de positiu treball que recordin als nostres homes que pertanyen a una organització que exigeix el concurs de tots? Pensem-hi i no ho retardem més. Barcelona, 23-11-37.

Jaume DURAN CORBERA

President del Comitè Executiu del Districte II.

EXEMPLE

El nostre Districte, l'eminentment obrer, el fidel com sempre als postulats de democràcia i llibertat en què s'ha inspirat tothora la política d'E. R. de C., ha començat suara, per mitjà d'una nova organització, d'acord amb un pla concís, però, meditat i estudiat a consciència, a activar d'una faisó va-